

Simons hengelsportzaak

Het was druk geweest bij de opening van de zaak. De genodigden waren laat naar huis gegaan. Het was dan ook heel gezellig geweest. En nu stond Jaap rond te kijken in zijn zaak aan de Wilhelminadreef. Wie had ooit kunnen bedenken dat hij nog eens een hengelsportzaak zou openen? In het verleden had hij immers niets met de vissport te maken. Hij hield er niet eens van. Als hij, toen hij jong was, wel eens langs vissers kwam ging hij altijd hard schreeuwen. Wie weet kon hij zo nog een visje redden. Domme gedachte....Maar toch... Zijn ding was de motorsport geweest. Als kleine jongen wist hij al alles van motoren en de pk's die ze hadden. Toen hij achttien jaar werd was een motorrijbewijs het eerste rijbewijs wat hij haalde. Met vrienden maakte hij lange toertochten door Nederland en later ook door het buitenland. Hij studeerde voor radiolaborant. Dat trok hem. Dat leek hem wel wat.

Het was hem gelukt en hij vond een mooie baan in het stedelijk ziekenhuis. Hij ontmoette ook een lieve vrouw en al snel kregen ze twee kinderen. Een meisje met blonde krullen, Sofie en een jongen. Simon. Het leven lachte hem toe.

Simon is een heel andere jongen als toen Jaap klein was. Hij lijkt helemaal niet op zijn vader. Als hij zeven jaar is staat hij altijd te babbelen bij de sportvissers aan de slootkant. Heel geïnteresseerd in dat wat zij allemaal doen. En als een vriendelijke visser hem zijn hengel eens vast laat houden is Simon helemaal verguld. Dit is het.....Het blijkt geen bevielging te zijn. Als Simon acht jaar wordt vraagt hij een hengel op zijn verjaardag en daarna zit hij elke middag aan de slootkant met zijn hengel en zijn emmertje. Motoren? Het scheelt hem niks. Bij papa Jaap achterop is leuk maar verder.....Nee, de sloot met zijn voorntjes en baarsjes. Dat is pas echt avontuur.

Bij het ouder worden heeft hij het maar steeds over een ding. Een eigen winkel met hengelsportbenodigdheden. Dat is zijn droom. Simon weet precies wat, waarvoor gebruikt kan worden. En is geïnteresseerd in alles. Er is maar een ding wat hem in de weg staat en dat is dat zijn ouders andere toekomstverwachtingen voor hem hebben. Waarom zou hij zo'n specialistische zaak beginnen? Er zijn andere mogelijkheden waar zij meer brood in zien. Het lijkt iets te worden wat tussen zijn ouders en Simon in gaat staan.

Dan, na een dagje vissen op zee, komt Simon ziek thuis. Wit weggetrokken zit hij met zijn knieën opgetrokken op de bank. De pijn in zijn buik is ondraaglijk. De huisarts komt langs. Simon moet naar het ziekenhuis en daar ontdekken ze iets wat de wereld van Simon en zijn ouders ineens doet storten. Kanker..... Hoe heftig, Er volgt een strijd van leven op dood. Letterlijk. Uiteindelijk verliest Simon de strijd.

Daar staan zijn hengels, nooit worden ze meer gebruikt. Daar ligt zijn visgerei. Zijn notitieboekje waarin alle vangsten staan, welk soort vis er gevangen is en hoe groot deze vis was. Dagelijks ziet Jaap dit als hij zijn motor uit het schuurtje pakt. Het doet hem zeer. Zo ontzettend zeer.....hij moet er iets mee. Hij moet iets doen om Simon te eren. Deze bijzondere zoon van hem moet niet vergeten worden.

Soms pakt hij het viskoffertje helemaal uit. Houdt alles in zijn handen. Leest het notitieboekje nog eens. En ontdekt op een dag een dubbele bodem in dit koffertje. Voorzichtig maakt hij het los. Ziet daar een tekening liggen, een tekening van een zaak met hengelsportbenodigdheden. Getekend door Simon. Voorop de zaak prijken in prachtige letters de woorden:” Simons hengelsportzaak”. Als hij de tekening omdraait ziet hij dat Simon er iets achterop heeft geschreven. Hij leest over de strijd die Simon voerde met hen. Hij ziet er de vastberadenheid van Simon in. Simon die door zou gaan totdat zijn droom waarheid was geworden. Hij mist dit joch nog meer.....

Er gaat een plannetje groeien in het hoofd van Jaap. Hij deelt het eerst nog niet met zijn vrouw. Totdat er op een dag een advertentie in de krant staat waarin winkelruimte aan de Wilhelminadreef te huur wordt aangeboden. Hij fietst er eens langs. Kijkt eens naar binnen. Deze ruimte zou uitermate geschikt zijn om zijn plannen tot uiting te brengen.

Die avond bespreekt hij zijn plan voor het eerst met zijn vrouw. Hij zou zijn baan opzeggen en een winkel in hengelsportbenodigdheden willen beginnen. Zijn vrouw verklaart hem voor gek. Dan haalt hij het viskoffertje van Simon te voorschijn. En diept er de tekening uit op. Laat het zien aan zijn vrouw. Ze is stil. Denkt na. Vraagt of ze er nog een dag over na mag denken. Dat ze het hem morgenavond zal laten weten.

Aan het einde van de volgende dag bellen ze samen naar de verhuurder van de zaak aan de Wilhelminadreef. Het is nog niet verhuurd. Dan is het voor hen. Jaap zegt zijn baan op. Het wordt hard werken voor hen. Maar er verschijnt iets prachtigs onder hun handen. Ze krijgen er zin in.

De tekening wordt gebruikt als voorbeeld hoe de buitenkant er uit moet zien. En op de dag van de opening prijken er net zulke prachtige letters op de voorgevel als die Simon op zijn tekening had staan. “Simons hengelsportzaak”.

De opening is grandioos. En al snel komen er sportvissers uit het hele land omdat ze hebben gehoord dat ze bij “ Simons hengelsportzaak” echt alles kunnen krijgen. De zaken lopen goed.

Op een donderdag in april, aan het einde van de morgen komt er een man de zaak in. Hij loopt wat rond. Kijkt hier en daar. Vraagt naar een hengel. Komt zo in gesprek met Jaap. Hij verteld dat hij altijd in dit dorp heeft gewoond maar zo'n 10 jaar geleden is verhuisd naar de andere kant van het land. Hij verteld dat hij altijd aan de sloot zat te vissen en dat er een klein jongentje, van een jaar of zeven, altijd bij hem stond te kijken. Dat hij hem op een dag zijn hengel heeft gegeven om even het gevoel te krijgen wat vissen nu eigenlijk is. Dat dit jongetje daar heel verguld mee was. Dat hij toen zei dat als hij later groot was hij zelf een zaak wilde hebben waar men hengels kon kopen. Dat hij dit verhaal nooit kwijt was geraakt. Jaap luistert vol aandacht. Zijn hart maakt een sprongetje. Deze man zou zijn Simon het vissen hebben geleerd? Hij vraagt of de man ook nog weet hoe dit kereltje heette. Het antwoord is niet verrassend voor Jaap. De man gelooft dat dit kind, deze jongen ook Simon heette. Dan verteld Jaap zijn hele geschiedenis en hoe uiteindelijk de droom van Simon waarheid is geworden.

Samen drinken ze nog een bakje. Mijmeren ze over wie Simon was. En als de man weg wil gaan haalt Jaap een prachtige hengel uit het rek. “ Voor jou, omdat je mijn zoon het geluk hebt gegeven.”